

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL K. Y. SKUNDO**

2020 m. gegužės 26 d. Nr. S- 93 (7-72/2020)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkę pavaduojančios narės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Evaldo Raistensko (pranešėjas), Rasos Stravinskaitės ir Andriaus Veniaus išnagrinėjo K. Y. (toliau – Pareiškėjas) 2020-03-25 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija) 2020-03-19 sprendimo Nr. 68-24 (toliau – skundžiamas sprendimas). Pareiškėjas ir Atsakovo atstovas 2020-04-22 nedalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Inspekcija 2020-03-19 sprendimu dėl K. Y. 2020-01-22 skundo Nr. 68-24 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2019-12-17 pranešimą Nr. (17.16-40) RES-186678, kuriuo Pareiškėjas įpareigotas sumokėti už kitoje Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybėje narėje įsigytą naują transporto priemonę 10500 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM).

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad Vilniaus AVMI 2019-12-17 parengė Pareiškėjui pranešimą apie iš kitos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės PVM apskaičiavimą, kuriuo Vilniaus AVMI, vadovaudamasi Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 92 straipsnio 8 dalimi, įpareigojo Pareiškėją per 5 darbo dienas sumokėti už kitoje ES valstybėje narėje įsigytą naują transporto priemonę 10500 Eur PVM. Pranešimas buvo patalpintas portale Mano VMI. Atsižvelgus į Pareiškėjo prašymą PVM sumokėjimo terminas buvo pratęstas iki 2019-12-27.

Pareiškėjas, per nustatytą terminą ištaisęs Inspekcijos 2020-01-08 sprendime Nr. 68-1 nurodytus 2020-01-06 skundo trūkumus, 2020-01-22 pateikė naują skundą, kuriame nurodė, jog nesutinka su Vilniaus AVMI pranešimu, nes jo įsigyta transporto priemonė buvo daužta ir dėl to neatitinka naujos transporto priemonės apibrėžimo; prieš įsigijimą iš Vokietijos piliečio transporto priemonė buvo importuota iš Jungtinių Amerikos Valstijų ir importo metu buvo sumokėtas importo PVM Lietuvoje, todėl tolimesnėje pardavimų grandinėje PVM neturi būti skaičiuojamas; paaiškėjęs, kad Vokietijos pilietis nuslėpė nuo Pareiškėjo, kad prieš pardavimą automobilis buvo suremontuotas po labai sunkaus autoįvykio, Pareiškėjas rengia dokumentus Teismui dėl 2018-10-20 automobilio pirkimo–pardavimo sutarties anuliavimo. Minėtų argumentų pagrindu Pareiškėjas prašė panaikinti Vilniaus AVMI 2019-12-17 pranešimą dėl PVM sumokėjimo.

Skundžiamame sprendime nurodyta, jog Pareiškėjas pagal 2018-10-20 transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartį už 50000 Eur iš Vokietijos piliečio O. R. įsigijo automobilį A. G. E400 (VIN numeris: WDDZH6GB5JA378603), kurio pirmosios registracijos data yra 2018-

07-01. VĮ „Regitra“ duomenimis Pareiškėjas šią transporto priemonę įsigijo 2018-10-20 ir 2018-10-26 įregistravo Lietuvos transporto priemonių registre. Konstatuota, jog Pareiškėjas iš Vokietijos piliečio O. R. įsigijo naują transporto priemonę, kaip ji suprantama pagal PVMĮ 2 straipsnio 16 dalies 1 punkto nuostatas, t. y. nauja transporto priemonė – keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, atitinkanti vieną iš šių sąlygų: 1) pateikta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploataavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintą eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijų); 2) yra nauja, kurios nuvažiuota atstumas kaip 6000 km. Pagal PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatas PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo (įskaitant fizinį asmenį). Konstatuota, kad nagrinėjamu atveju yra tenkinama pirmoji sąlyga – ginčo automobilis pateiktas praėjus mažiau kaip 6 mėnesiams nuo jo eksploataavimo pradžios. Eksploataavimo pradžia nustatyta vadovaujantis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004 m. kovo 2 d. įsakymu Nr. 1K-066 „Dėl transporto priemonių eksploataavimo pradžios nustatymo kriterijų patvirtinimo“ (toliau – Kriterijai) įvykiu, kuris įvyko anksčiausiai, t. y. nagrinėjamu atveju nuo transporto priemonės pirmojo įregistravimo kurios nors valstybės oficialiame transporto priemonių registre datos – 2018-07-01. Kadangi Pareiškėjas ginčo automobilį įsigijo 2018-10-20, o jo pirmoji registracijos data – 2018-07-01, t. y. nuo jo pirmosios registracijos datos iki jo įsigijimo nepaėjo 6 mėnesiai, konstatuota, kad Pareiškėjas įsigijo naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės, nuo kurios įsigijimo (apmokestinamosios) 50000 Eur vertės turi sumokėti 21 procento dydžio PVM, t. y. 10500 Eur. Pažymėta, jog PVMĮ nenustato jokių išimčių dėl transporto priemonės techninės būklės sprendžiant klausimą ar įsigyta transporto priemonė yra nauja, ar ne.

Inspekcija taip pat kritiškai įvertino Pareiškėjo 2020-02-12 pateiktus papildomus dokumentus: Kauno apylinkės teismo 2020-01-23 nutartį, kuria buvo patvirtinta tarp Pareiškėjo ir transporto priemonės pardavėjo, Vokietijos piliečio O. R., pasirašyta taikos sutartis ir automobilio pirkimo sandoris pripažintas negaliojančiu Lietuvos Respublikos Civilinio kodekso (toliau – CK) 1.90 straipsnio pagrindu, tarp Pareiškėjo ir transporto priemonės pardavėjo 2020-02-11 pasirašytą transporto priemonės priėmimo perdavimo aktą su vertimu į vokiečių kalbą, kuriuo transporto priemonė A. G. E400 buvo gražinta pardavėjui, o Pareiškėjui gražinti jo sumokėti pinigai (50000 Eur); VĮ „Regitra“ pažymą apie transporto priemonės išregistravimą iš transporto priemonių registro. Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjas nuo 2018-10-26 iki 2020-02-11 naudojo transporto priemonę, apie savo teisių pažeidimą sužinojo tik po to, kai gavo Vilniaus AVMI 2019-12-17 pranešimą Nr. (17.16-40) RES-186678. Nurodoma, jog pagal CK 1.90 straipsnį, kuriuo pagrindu sandoris pripažintas negaliojančiu, sandoris yra laikomas nuginkijamu. Tai reiškia, kad sandoris pripažintas negaliojančiu nuo Kauno apylinkės teismo 2020-01-23 nutarties įsiteisėjimo. Pasak Inspekcijos, visos su sandoriu susijusios prievolės niekur nedingsta ir kiekviena sandorio šalis privalo vykdyti jai tenkančias prievoles. Šių argumentų pagrindu Inspekcija netenkino Pareiškėjo skundo.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos sprendimu, teigia, jog skundžiamas mokesčių administratoriaus sprendimas yra neteisėtas ir naikintinas dėl dviejų esminių motyvų. Pirmia, mokesčių administratorius nenagrinėjo ir neatsakė į teisiškai reikšmingas faktines aplinkybes dėl automobilio būklės ir fakto, kad automobilis jau buvo apmokestintas PVM Lietuvoje. Antra, mokesčių administratorius klaidingai pritaikė CK normas, kas lėmė teisiškai neteisingas ir nepagrįstas išvadas dėl sandorio negaliojimo momento. Žemiau Pareiškėjas pateikia išsamesnius paaiškinimus dėl šių aplinkybių.

Dėl transporto priemonės būklės

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) savo sprendimuose yra konstatavęs, kad ginčiui aktualiam klausimui taikoma pereinamojo laikotarpio PVM sistema, susijusi su prekyba Bendrijos viduje, nustatyta Direktyva 2006/112/EEB (toliau – PVM direktyva). Ši sistema grindžiama naujo apmokestinimo momento, t. y. prekių įsigijimo Bendrijos viduje, nustatymu, leidžiančiu mokesčines pajamas priskirti valstybei narei, kurioje vyksta galutinis vartojimas. Taigi schema, kurią sudaro, pirma, valstybės narės, iš kur pradedamas tiekimas, dėl

kurio atliekamas siuntimas ar gabenimas Bendrijos viduje, vykdomas neapmokestinimas ir su tuo susijusi tos valstybės narės taikoma sumokėto pirkimo PVM atskaita ar gražinimas, ir, antra, valstybės narės, į kurią atgabenamoms prekės, vykdomas įsigijimo Bendrijos viduje apmokestinimas, siekiama užtikrinti aiškų valstybių narių mokesčio suvereniteto atskyrimą.

Konkrečiai kalbant apie taisykles, susijusias su naujų transporto priemonių įsigijimo apmokestinimu, pažymėtina, kad iš PVM direktyvos 11 konstatuojamosios dalies matyti, kad, be kompetencijos padalijimo mokesčių srityje, jomis taip pat siekiama užkirsti kelią konkurencijos iškreipymams tarp valstybių narių, kurių gali atsirasti taikant skirtingus mokesčio tarifus. Pareiškėjo nuomone, nagrinėjamoje byloje ypatingai svarbios aplinkybės yra tos, kad automobilis A. G. E400, kėbulo numeris (duomenys neskelbtini) (toliau tekste - ginčo automobilis, automobilis) buvo pagamintas ir eksploatuojamas JAV. Po sunkaus autoįvykio jis buvo beveik nepataisomai pažeistas ir tokios būklės jis buvo importuotas iš JAV į Lietuvą. Tai reiškia, kad už automobilį buvo sumokėti visi vartojimo mokesčiai jo įsigijimo šalyje ir jis buvo ten nuolat naudojamas iki sunkaus autoįvykio. Tai automatiškai kelia klausimą, ar tokie automobiliai, kurie jau buvo apmokestinti mokesčiais jų nuolatinio naudojimo šalyje ir į kitą šalį buvo išvežti po sunkaus autoįvykio kaip nebetinkami eksploatuoti automobiliai, atitinka naujų automobilių sąvoką. Pareiškėjo nuomone, automobilių apmokestinimo reguliavimo tikslas yra užtikrinti, kad PVM neliktų nesumokėtas gabenant jį iš vienos valstybės į kitą. Kartu pabrėžia, kad negali susiklostyti tokia situacija, kada PVM būtų mokamas daugiau nei vienoje šalyje, t. y. kad nuolatinio naudojimo šalimis būtų kelios skirtingos valstybės ir kiekvienoje kiltų pareiga iš naujo sumokėti naujo automobilio PVM. Pareiškėjas mano, kad dėl sunkaus autoįvykio nebegalimo naudoti automobilio atvežimas į kitą šalį, su sąlyga, kad PVM jau buvo sumokėtas ir neatskaitytas jo pradinio eksploatavimo šalyje, negali būti sutapatinamas su naujo automobilio įsigijimu PVM tikslais. Pareiškėjo įsitikinimu, apmokestinimui neturi reikšmės aplinkybės, kad sunkiai pažeistas ir negalimas eksploatuoti automobilis (kuris buvo suremontuotas) buvo parduotas į kitą valstybę narę ir vėliau įsigytas Lietuvos rezidentu, nes PVM jau buvo sumokėtas jo importo metu. Mokesčių administratorius ignoravo esminę reikšmę šiai bylai turinčias aplinkybes, t. y. faktą, kad ginčo automobilis, dar prieš jį įsigyjant Pareiškėjui, jau buvo atgabentas į Lietuvą ir apmokestintas PVM teisės aktų nustatyta tvarka. Inspekcija neatsakė į šiuos skundo motyvus, nepasisakė kokios reikšmės turi faktas, kad ginčo automobilis jau buvo apmokestintas PVM Lietuvoje, todėl pažeidė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio nuostatas (sprendimas nemotyvuotas ir nepagrįstas faktais), taip pat – sąžiningumo ir gero viešojo administravimo principus.

Dėl automobilio įsigijimo sandorio nuginkijimo.

Pareiškėjas nurodo, kad jis Inspekcijai pateikė 2020 m. sausio 23 d. Kauno apylinkės teismo nutartį, kuria 2018 m. spalio 20 d. automobilio pirkimo–pardavimo sutartis buvo pripažinta negaliojančia pagal CK 1.90 straipsnį. Pareiškėjas nesutinka su mokesčių administratorius išvada, kad sandoris yra pripažintinas negaliojančiu nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos. Pasak Pareiškėjo, nuginkijamas sandoris negalioja tik tuo atveju, jeigu jį tokiu pripažįsta teismas, kadangi šalys turi galimybę patvirtinti nuginkijamą sandorį ir jį įvykdyti. Tačiau praktikoje, tiek niekinius, tiek nuginkijamus sandorius ir jų padarinius pripažįsta teismas, nes tik teismo sprendimai, esant ginčui tarp šalių, yra privalomai vykdytini. CK 1.95 straipsnyje nustatyta, kad pripažintas negaliojančiu sandoris laikomas negaliojančiu *ab initio* (nuo jo sudarymo momento). Jeigu pagal jo turinį (ypatingais atvejais) jo negalima laikyti negaliojančiu *ab initio*, tai teismas gali jį pripažinti negaliojančiu nuo teismo sprendimo įsigaliojimo. Pasak Pareiškėjo, iš 2020 m. sausio 23 d. Kauno apylinkės teismo nutarties matyti, kad teismas nenustatė, jog sandoris negaliojančiu yra laikomas nuo teismo nutarties įsiteisėjimo, todėl 2018 m. spalio 20 d. automobilio pirkimo–pardavimo sutartis, kuri buvo pripažinta negaliojančia CK 1.90 str. pagrindu, yra laikytina negaliojančia nuo jos sudarymo momento (CK 1.95 straipsnio 1 dalis).

Pareiškėjas atkreipia dėmesį ir į loginę situacijos pusę. Inspekcijai buvo pateikti duomenys, kad 2020 m. sausio 23 d. Kauno apylinkės teismo nutartis yra įvykdyta, restitucija pritaikyta, pareiškėjas nebeturi ginčo automobilio. Mokesčių administratorius reikalauja sumokėti PVM už automobilį, kuris Pareiškėjui buvo nesąžiningai ir apgaulės būdu parduotas, tačiau šiuo metu

gražintas. Vadinasi, Pareiškėjas ne tik buvo apgautas nesąžiningo pardavėjo, bet dar turi susimokėti PVM už daiktą, kurio nebeturi. Šioje situacijoje PVM mokėjimas prarastų savo, kaip mokesčio, reikšmę ir galėtų būti laikomas bauda ar sankcija civiliniame sandoryje nukentėjusiam ir sąžiningam asmeniui.

Pareiškėjas prašo Komisijos atsižvelgti į aukščiau išdėstytus motyvus ir panaikinti Inspekcijos 2020 m. kovo 19 d. sprendimą Nr. 68-24.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Vilniaus AVMI 2019-12-17 pranešimu Nr. (17.16-40) RES-186678 Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto 10500 Eur PVM už iš kitos ES valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės, kuri Inspekcija 2020-03-19 sprendimu Nr. 68-24 patvirtino. Inspekcija konstatavo, jog Pareiškėjas pagal 2018-10-20 transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutartį už 50000 Eur iš Vokietijos piliečio O. R. įsigijo automobilį A. G. E400 (VIN numeris: (duomenys neskelbtini)), kurio pirmosios registracijos data yra 2018-07-01, VĮ „Regitra“ duomenimis Pareiškėjas šią transporto priemonę įsigijo 2018-10-20 ir 2018-10-26 įregistravo Lietuvos transporto priemonių registre. Konstatuota, jog Pareiškėjas iš kitos valstybės narės įsigijo naują transporto priemonę, kaip ji suprantama pagal PVMĮ 2 straipsnio 16 dalies 1 punkto nuostatas. Pagal PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatas PVM objektas taip pat yra prekių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai naujas transporto priemonės įsigyja bet kuris asmuo (įskaitant fizinį asmenį). Konstatuota, kad nagrinėjamu atveju ginčo automobilis pateiktas praėjus mažiau kaip 6 mėnesiams nuo jo eksploatavimo pradžios. Kadangi Pareiškėjas ginčo automobilį įsigijo 2018-10-20, o jo pirmoji registracijos data – 2018-07-01, t. y. nuo jo pirmosios registracijos datos iki jo įsigijimo nepaėjo 6 mėnesiai, konstatuota, kad Pareiškėjas įsigijo naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės, nuo kurios įsigijimo (apmokestinamosios) 50000 Eur vertės turi sumokėti 21 procento dydžio PVM, t. y. 10500 Eur. Inspekcija skundžiamame sprendime pažymėjo, jog PVMĮ nenustato jokių išimčių dėl naujos transporto priemonės techninės būklės.

Pareiškėjas skundžiamą sprendimą motyvuoja dviem motyvais, pirma, Inspekcija nenagrinėjo ir neatsakė į teisiškai reikšmingas faktines aplinkybes dėl automobilio techninės būklės ir fakto, kad automobilis jau buvo apmokestintas importo PVM Lietuvoje, antra, Inspekcija klaidingai pritaikė CK normas, kas lėmė teisiškai neteisingas ir nepagrįstas išvadas dėl sandorio negaliojimo momento.

Įvertinus skundžiamą sprendimą bei juo patvirtintą pranešimą, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjo įsigyta nauja transporto priemone, pateikta išsami teisinė argumentacija, su kuria Komisija sutinka, todėl vengdama pasikartojimų, plačiau šių nuostatų ir faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neapartinėja, o šiame sprendime pasisakys dėl Pareiškėjo skunde nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Ginčo teisinius santykius reguliuoja PVMĮ. Pagal šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 2 punkto ir 2 straipsnio 16 dalies nuostatas naujos transporto priemonės įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės yra PVM objekto kriterijus atitinkantis prekių tiekimas. Nauja transporto priemone pripažįstama keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, atitinkanti vieną iš šių sąlygų – motorinė kelių ar kita sausumos transporto priemonė, kurios variklio cilindro darbinis tūris yra didesnis kaip 48 kubiniai centimetrai arba variklio galia didesnė kaip 7,2 kilovato, pateikta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploatavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploatavimo pradžios nustatymo kriterijus) arba nuvažiavusi ne daugiau kaip 6000 kilometrų.

Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčo automobilio pardavėjas yra O. R., gyvenantis (duomenys neskelbtini) Vokietija, kuris pagal 2018-10-20 sutartį pardavė Pareiškėjui ginčo

automobilį A. G. E400 (registravimo data 2018-07-01), (VIN numeris: (duomenys neskelbtini), nuvažiuotų kilometrų skaičius pardavimo momentu – 3000 km. Pareiškėjas 2018-10-26 pateikė prašymą VĮ „Regitra“ dėl ginčo automobilio registracijos Nr. 16103607, kuriame nurodė valstybinio numerio ženklus (toliau – VNŽ) – (duomenys neskelbtini), šalis – DEU (Vokietija) ir savo parašu patvirtino, kad prašyme pateikti duomenys yra teisingi. Pažymėtina, kad Pareiškėjas neginčija nei Inspekcijos nustatytos ginčo automobilio Vokietijoje pirmosios registracijos datos – 2018-07-01 (VĮ „Regitra“ Pareiškėjo pateiktas dokumentas), nei aplinkybės, kad pardavimo momentu ginčo automobilio rida buvo mažesnė nei 6000 km (buvo pravažiavęs 3000 km), nors sutinka, kad ginčo teisinius santykius reguliuoja PVMĮ 3 straipsnio 2 dalies 2 punktas ir 2 straipsnio 16 dalis. Pareiškėjui, sutinkant su minėtomis PVMĮ nuostatomis, turėjo būti akivaizdu, kad sudarydamas 2018-10-20 sutartį dėl ginčo automobilio pirkimo iš Vokietijos piliečio O. R. ir jo pateiktą Vokietijos oficialios transporto priemonių registravimo institucijos pirmosios registracijos vietą patvirtinančio dokumento (2018-07-01), jis PVM tikslais perka naują automobilį, kuris yra PVM objektas Lietuvoje ir nuo kurio pardavimo kainos (apmokestinamosios vertės) turės apskaičiuoti ir į valstybės biudžetą sumokėti 21 proc. dydžio PVM.

Atmestinas Pareiškėjo argumentas, jog transporto priemonė, atitinkanti PVMĮ 2 straipsnio 16 nustatytą naujos transporto priemonės apibrėžimą, negali būti laikoma nauja, nes buvo pažeista autoįvykio metu. Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog PVMĮ 2 straipsnio 16 dalyje teikiamoje naujos transporto priemonės sąvokoje jokia išlyga dėl transporto priemonės techninės būklės nėra nustatyta. Komisijos nuomone, automobilio techninė būklė paprastai įtakoja / gali įtakoti parduodamo automobilio kainą, dėl kurios sandorio šalys susitaria.

Analizuojant Pareiškėjo argumentą, jog ginčo automobilį importuojant iš Jungtinių Amerikos Valstijų, importo PVM buvo sumokėtas Lietuvoje, todėl vėlesniuose pirkimo–pardavimo etapuose jis neturi būti imamas, pažymėtina, jog pagal PVM direktyvos nuostatas bendra PVM sistema yra taikoma visuose etapuose, įskaitant ir mažmeninę prekybą (1 straipsnio 1 dalis). Pagal PVM direktyvos 40 straipsnio nuostatas prekių įsigijimo Bendrijos viduje laikoma ta vieta, kur baigiasi prekių siuntimas arba gabenimas jas įsigyjančiam asmeniui, o pagal šios Direktyvos 138 straipsnio 2 punktą (cit.): „Be šios Direktyvos 138 straipsnio 1 dalyje nurodyto prekių tiekimo, valstybės narės neapmokestina šių sandorių: a) naujų transporto priemonių tiekimo, kai jas pardavėjas arba įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena įsigyjančiam asmeniui į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jų atitinkamoje teritorijoje, apmokestinamiesiems asmenims <...> ar kitiems neapmokestinamiesiems asmenims <...>. Konkrečiai kalbant apie taisykles, susijusias su naujų transporto priemonių apmokestinimu, pažymėtina, kad iš PVM direktyvos 11 konstatuojamosios dalies matyti, kad, be kompetencijos padalijimo mokesčių srityje, jomis taip pat siekiama užkirsti kelią konkurencijos iškreipimams tarp valstybių narių, kurių gali atsirasti taikant skirtingus mokesčio tarifus (žr. ESTT 2010-11-18 sprendimo C-84/09 23, 24 punktus, 2017-06-14 sprendimo C-26/16 37-39 punktus). Minėtuose ESTT sprendimuose taip pat konstatuota, kad Bendrijos viduje vykdomi sandoriai, susiję su naujomis transporto priemonėmis, yra ypatingi, be kita ko, dėl to, kad PVM nuo šių sandorių turi mokėti ir neapmokestinamasis asmuo, kuriam netaikomi reikalavimai deklaruoti mokesť ir vesti apskaitą, todėl vėlesnė jo kontrolė yra negalima, ir dėl to, kad, kaip galutinis vartotojas, privatus asmuo, net ir perparduodamas transporto priemonę, negali pasinaudoti teise į PVM atskaitą, todėl yra labiau nei ūkio subjektas suinteresuotas išvengti mokesčio.

Kaip jau minėta, Vokietijos rezidentas O. R. pardavė naują automobilį, kuris buvo įregistruotas Vokietijos transporto priemonių registre, Pareiškėjui, kitos valstybės narės rezidentui ir kurio įsigijimo vieta PVM tikslais yra laikoma automobilio vartojimo vieta, t. y. Lietuva. Pareiškėjui atsirado prievolė sumokėti PVM nuo įsigyto automobilio apmokestinamosios vertės. Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog Vilniaus AVMI teisėtai, vadovaudamasi PVMĮ 92 straipsnio 8 dalimi, apskaičiavo 10500 Eur PVM už iš kitos valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę.

Pareiškėjas teigia, jog skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas ir dėl to, kad 2020 m. sausio 23 d. Kauno apylinkės teismo nutartimi 2018-10-20 ginčo automobilio pirkimo–pardavimo

sutartis buvo pripažinta negaliojančia pagal CK 1.90 straipsnį, kuri, pasak Pareiškėjo, laikytina negaliojančia *ab initio* (nuo jos sudarymo momento). Pareiškėjo teigimu, jeigu pagal sandorio turinį (ypatingais atvejais) jo negalima laikyti negaliojančiu *ab initio*, tai teismas gali jį pripažinti negaliojančiu nuo teismo sprendimo įsigaliojimo dienos. Pareiškėjas pateikė Inspekcijai dokumentus, įrodančius, jog 2020 m. sausio 23 d. Kauno apylinkės teismo nutartis yra įvykdyta, restitucija pritaikyta, Pareiškėjas grąžino ginčo automobilį pardavėjui, o pardavėjas grąžino Pareiškėjui už jį sumokėtus 50000 Eur. Komisija pažymi, jog 2020 m. sausio 23 d. Kauno apylinkės teismo nutarties 3.2 papunktyje nurodyta (cit.): „Ši taikos sutartis įsigalioja nuo teismo nutarties, kuria ji buvo patvirtinta, įsiteisėjimo dienos“. Vadinasi, Pareiškėjo argumentas, kad ginčo automobilio pirkimo–pardavimo sutartis yra negaliojanti nuo jos sudarymo dienos yra atmestinas. Komisija sutinka su Inspekcijos išvada, jog, vadovaujantis PVMĮ 92 straipsnio 8 dalies nuostatomis, Pareiškėjui teko prievolė iki 2018-11-25 pateikti visus dokumentus, susijusius su naujos ginčo transporto priemonės įsigijimu, ir, gavus Vilniaus AVMI pranešimą, sumokėti apskaičiuotą 10500 Eur PVM sumą ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo dienos, kurią fizinis asmuo buvo informuotas apie apskaičiuotą mokesčio sumą. Šios prievolės minėta Kauno apylinkės teismo nutartis nepanaikina. Sutiktina ir su Inspekcijos pastebėjimu, jog Pareiškėjas nuo 2018-10-26 iki pat 2020-02-11 naudojosi ginčo transporto priemone, t. y. pagal minėtą Kauno apylinkės teismo patvirtintą taikos sutartį 2020-02-11 priėmimo–perdavimo aktu grąžino pardavėjui ne naują, kaip ji suprantama pagal PVMĮ 2 straipsnio 16 dalyje pateiktą naujos transporto priemonės sąvoką, o naudotą transporto priemonę.

Komisija daro išvadą, kad Pareiškėjui teisėtai bei pagrįstai apskaičiuota 10500 Eur PVM suma už iš kitos valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę, todėl keisti ginčijamo sprendimo Pareiškėjo nurodytais motyvais nėra pagrindo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2020-03-19 sprendimą Nr. 68-24.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkę pavaduojanti narė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narys	Evaldas Raistenskis
Komisijos narė	Rasa Stravinskaitė
Komisijos narys	Andrius Venius